

Tadeusz Badowski

Wspomnienia pośmiertne : adwokat Jerzy Skorzyński (23.XI.1913-14.VII.1989)

Palestra 34/1(385), 68-70

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

konspiracji używał w różnych okresach pseudonimów: „Skiba”, „Okoń”, „Smoła”.

Po aresztowaniu w dniu 29 marca 1940 r. sędziego Stefana Lelka-Sowy i rozstrzelaniu go przez Niemców (wraz z córką Hali-
ną Łelkówną) w dniu 29 czerwca 1940 r., adw. Stefan Sikorski, zagrożony na terenie Lublina, został przez swoje zwierzchnie władze przerzucony do Krakowa. Od 1941 r. w stopniu por. rez. Stefan Sikorski był szefem Wydziału I (organizacyjnego) Komendy Okręgu Kraków ZWZ-AK. Aresztowany przez Niemców 25 marca 1944 r., został rozstrzelany przez nich w Krakowie 27 maja 1944 r.

Źródła: Akta osobowe adw. Stefana Sikorskiego na 468/1937 — ORA w Lublinie; K. Caban, Z. Mańkowski: Związek Walki Zbrojnej i Armia Krajowa w okręgu lubelskim, t. I, Lublin 1971 r.; J. Markiewicz: Walka i męczeństwo adwokatów (...), PAL nr 7/1974; K. Pluta-Czachowski: Organizacja Orła Białego, Warszawa 1978 r.

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

Adwokat Jerzy Skorzyński
23.XI.1913—14.VII.1989

W dniu 14 lipca br. zmarł nagle adwokat Jerzy Skorzyński, pierwszy dziekan Rady Adwokackiej w Radomiu. Powinność tę pełnił przez 10 lat.

Adwokat Jerzy Skorzyński urodził się 23.XI.1913 r. w Radomiu. Po ukończeniu gimnazjum zapisał się na Wydział Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który ukończył w czerwcu 1935 r., uzyskując dyplom magistra.

Zaraz po ukończeniu studiów został powołany do odbycia służby wojskowej w Szkole Podchorążych Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim. Po odbyciu służby wojskowej uzyskał po wielu staraniach wpis na listę aplikantów sądowych Sądu Apelacyjnego w Lublinie z prawem odbywania aplikacji w Radomiu. Egzamin sędziowski złożył w maju 1939 r., po czym został mianowany asesorem sądowym.

Po wybuchu II wojny światowej został zmobilizowany i uczestniczył w kilku bitwach. Jednostka, w której służył, na skutek przełamania przez Niemców frontu dotarła — cofając się — do Warszawy i w związku z tym Jerzy Skorzyński uczestniczył potem w obronie stolicy. Po jej kapitulacji powrócił do swego miasta Ra-

domia. Tu już organizowało się szcątkowe sądownictwo polskie o bardzo znikomej kompetencji. Ale Jerzy Skorzyński nie zgłosił się wtedy do pracy w sądownictwie. Zaczął pracować u ojca. Ojciec jego od wielu lat prowadził piekarnię. Jerzy wyrobił sobie wtedy dyplom czeladniczy i pomagał ojcu w prowadzeniu piekarni.

Po wyzwoleniu Radomia zgłosił się zaraz do pracy w miejscowej prokuraturze jako asesor (p.o. podprokuratora). Wkrótce awansował na podprokuratora, a następnie wiceprokuratora z powierzeniem mu funkcji pierwszego zastępcy szefa prokuratury.

W dniu 29.X.1939 r. zawarł związek małżeński. Z małżeństwa tego urodziło się troje dzieci (obecnie dorośłych).

Na własną prośbę złożoną w dniu 29.II.1952 r. został zwolniony z pracy w prokuraturze. Od tej chwili zaczął ubiegać się o wpis na listę adwokatów Wojewódzkiej Rady Adwokackiej w Kielcach. Uchwałą Kieleckiej Rady Adwokackiej został wpisany na listę adwokatów z siedzibą w Łży. Ślubowanie adwokackie złożył w dniu 26 maja 1952 r.

Po długich staraniach — ze względu na swoją sytuację rodzinną — został przeniesiony do Radomia i tu wykonywał swą powinność służenia społeczeństwu w zakresie zadań adwokata, a w szczególności w zakresie prawa karnego.

W związku z organizacją administracyjną Kraju w 1975 r. powstała w Radomiu Wojewódzka Izba Adwokacka, w związku z czym zaszła konieczność zwołania zgromadzenia wszystkich adwokatów z nowego województwa radomskiego w celu dokonania wyborów członków Rady Adwokackiej. Na zgromadzeniu tym wybrano jednogłośnie na dziekana Rady kol. Jerzego Skorzyńskiego.

Początki działania Rady Adwokackiej nie były łatwe. Ani lokalu, ani urządzeń. Kolega Skorzyński, współdziałając ściśle z pozostałymi członkami Rady, z wielkim zaangażowaniem przystąpił energicznie do przezwyciężenia wszelakich przeciwności, które w szybkim tempie zostały pokonane. Swą powinność dziekańską piastował jeszcze przez dwie następne kadencje.

W pracy samorządowej był bardzo zaangażowany w wielu dziedzinach działalności korporacyjnej. Właśnie na jego wniosek Rada Adwokacka podejmowała liczne uchwały w zakresie m.in. doprowadzenia do pełnego wyposażenia zespołów adwokackich w terenie i w Radomiu i stworzyć w ten sposób członkom zespołów właściwe warunki pracy. Szczególną opieką otaczał aplikantów, przekazując im swą wiedzę oraz zasady moralności i uczciwości, jakimi powinien się kierować adwokat przy wykonywaniu swego zawodu.

W związku z przepisami art. 19 p. o a. przestał być czynnym w pełni członkiem zespołu na skutek ukończenia siedemdziesięciu lat. Na wniosek Rady Adwokackiej Minister Sprawiedliwości zezwolił mu na wykonywanie zawodu indywidualnie w Zwoleniu. Zawód adwokata w tej formie wykonywał aż do swej śmierci, która nastąpiła niespodziewanie.

Adwokat Jerzy Skorzyński był odznaczony wieloma medalami państwowymi (m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski) i innymi o charakterze społecznym oraz zawodowymi, a w szczególności otrzymał Złotą Odznakę „Adwokatura PRL”, przy czym to ostatnie odznaczenie było mu, jak wiemy, najmiłsze. Ostatnie odznaczenie, tj. Medal 70-lecia Adwokatury wraz z dyplomem, został mu przyznany na kilka miesięcy przed śmiercią.

Śmierć Kolegi J. Skorzyńskiego okryła szczerą żałobą członków Izby Adwokackiej. Odszedł od nas wybitny prawnik, wychowawca młodzieży prawniczej, wspaniały Kolega. Społeczeństwo radomskie straciło swego dzielnego obrońcę, obrońcę praw i życiowych kłopotów.

Cześć Jego Pamięci!

em. adwokat Tadeusz Badowski

RECENZJE

Kodeks handlowy z komentarzem, opracował adw. Józef Zejda, wyd.: Przedsiębiorstwo Informacyjno-Przemysłowe „Elle” s. z o.o., Łódź 1988. s. 151, nakład 5000.

Adwokat Józef Zejda opracował komentarz z zakresu prawa handlowego w części odnoszącej się do spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek akcyjnych. Jak zaznaczył autor, opracowanie jego oparte zostało na fundamentalnym dziele Maurycego Allerhanda pt. „Kodeks handlowy — Komentarz”, Lwów. Ponadto autor podał, że objaśnienia i komentarze zamieszczone pod treścią przepisów k.h. pochodzą w przeważającej mierze z dzieła M. Allerhanda.

Korzystając z tak bogatego źródła wiedzy, jakim jest komentarz M. Allerhanda, chciałbym zasugerować, aby przy następnym ewentualnym wydaniu adw. Zejda uzupełnił swą pracę, biorąc pod uwagę poniższe moje uwagi ujęte w 15 punktach.

1. Ustawa z 23.XII.1988 r. o zmianie kodeksu handlowego zawiera nowe brzmienie art. 158, tej treści mianowicie, że spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mogą być tworzone w celach gospodarczych przez jedną lub więcej osób, jeżeli ustawy nie zawierają ograniczeń. Jedynym współnikiem spółki z o.o. nie może być inna spółka z o.o. składająca się z jednego współnika. Oczywiście jest rzeczą, że autor nie mógł uwzględnić tej zmiany ze względu na czas jego wydania. Przy omawianiu art. 159 k.h. zawarte jest w komentarzu stwierdzenie, że z istoty spółki z o.o. wynika, iż muszą w niej być co najmniej dwie osoby, a zatem jedna osoba nie może utworzyć spółki z o.o. Teza ta wymaga te-